Dosarul nr. 1-1/25 /1-25000312-32-1-02012025/

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

16 octombrie 2025 mun. Hîncești

Judecătoria Hîncești, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedinte de şedinţă, judecător Mihaela Angheluță
Grefier Andreia Cobzac

Cu participarea:
Procurorului Ovidiu Scutelnic
Avocatului Anatolie Bunduchi

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, cauza penală privind învinuirea lui:

Cebotari *****, născut la *****, cod personal *****, originar și domiciliat r. *****, s. *****, cetăţean al Republicii Moldova, căsătorit, un copil minor la întreținere, nesupus militar, neangajat în cîmpul muncii, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior necondamnat, în această cauză în stare de reținere sau arest nu a fost;

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2) și (5), art. 361 alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova.

Termenul de examinare a cauzei: 02 ianuarie 2025 până la 16 octombrie 2025.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată.

c o n s t a t ă:

Cebotari ***,** acționând intenționat și ilegal în interes propriu, în intervalul unei perioade de timp nestabilite, a convenit împreună și de comun acord cu persoane necunoscute în curs de identificare de către organul de urmărire penală, de a confecționa prin intermediul acestora, pe numele său, documentul oficial fals care îi va putea acorda dreptul de a conduce mijloace de transport în traficul rutier internațional și național, solicitat a fi confecționat pentru sine, în legătură cu ce, urmărind scopul confecționării, deținerii, folosirii, a unor asemenea documente oficiale false care acordă drepturi, a furnizat complicilor săi datele sale de identitate și imaginea foto cu înfățișarea sa facială pentru a fi confecționat un asemenea document oficial fals, după care în urma confecționării documentului comandat ilicit de către cebotari Tudor,

acesta în circumstanțe nestabilite, a intrat în posesia unui permis de conducere pretins eliberat de Agenția Servicii Publice pe numele său, cu nr. 229901418, valabil în perioada 14.11.2022-14.11.2032, care permite conducerea vehiculelor de categoria „B”, în conținutul căruia erau eronat indicate elementele obligatorii necesare pentru asemenea acte și anume, numele, prenumele, numărul de identificare a persoanei, data nașterii și domiciliul, în care era redată imaginea foro cu înfățișarea sa facială, care reprezintă un document oficial fals care acordă posesorului dreptul de a conduce mijloace de transport în traficul rutier național și internațional, pe care Cebotari *****, l-a deținut asupra sa până la 13.11.2024, aproximativ ora 10:20 când prezentându-se la PTF leușeni, din s. leușeni, r. Hîncești, în calitate de pasager al autovehiculului de model „Mercedes Travego” cu număr de înmatriculare BKB 818, cu care se deplasa pe ruta Franța-Republica Moldova, pe sensul de ieșire din Republica Moldova, unde în baza unor suspiciuni ale amgajaților IGPF, fiind suspus controlului de nivelul II, asupra sa a fost depistat și ridicat permisul de conducere pretins a fi eliberate de Agenția Servicii Publice, cu nr. 229901418, care potrivit concluziilor Raportului de constatare tehnico-științifică nr. 661 din 27 noiembrie 2024, s-a constatat că permisul de conducere pretins eliberat de autoritățile Republicii Moldova, cu numărul 229901418, pe numele lui Cebotari Tudor, este laminat pe ambele părți, cu elemente fluorescente vizibile în razele UV-365 nm, cu ajutorul imprimantei cu jet de cerneală cu care este realizată plasa de fond, fotografia, fotografia secundară, rubricile și textele și nu corespunde metodei de confecţionare a permisului de conducere autentic al Republicii Moldova, iar potrivit răspunsului parvenit de la Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova nr. 01/1876 din 21.11.2024, în baza datelor preluate din sistemul informațional automatizat, Cebotari *****, nu a obținut dreptul de a conduce vehicule și nu a fost documentat cu permis de conducere al republicii Moldova.

Organul de urmărire penală a calificat acţiunile lui Ianis Anatoli Vadim în baza art. 42 alin. (2), (5) art. 361 alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova și anume: deținerea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, săvârșită de două și mai multe persoane, acțiuni comise în scop de întrăinare, în calitate de complice la confecționare și autor la deținere.

Privind procedura.

La 17.02.2025, inculpatul, a înaintat instanței cererea prin care și-a recunoscut vina și faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu solicită administrarea de noi probe, solicitând conform art. 364[1] Cod de procedură penală, judecarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, neavând pretenții față de încadrarea juridică a faptelor incriminate.

În conformitate cu art. 3641 alin. (1) Cod de procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii simplificate la caz, instanța de judecată a analizat materialele dosarului penal și a constatat că faptele incriminate există, constituie infracțiune și a fost săvîrșită de inculpat, iar urmărirea penală s-a efectuat fără încălcarea unor drepturi procedurale și fără lezarea libertăților fundamentale ale inculpatului, astfel, cererea a fost admisă și a fost anunțată examinarea cauzei în procedură simplificată.

Argumentele inculpatului.

În ședința de judecată din 17.02.2025 inculpatul a declarat că în toamna anului 2022, fiind în Franța, pe rețeaua de socializare „tiktok” a găsit o pagină cu informația despre confecționarea

la comandă a permiselor de conducere. A trimis pe link un mesaj, la scurt timp a primit răspuns că se poate de făcut. A primit un cod pe care a transferat banii în sumă de 600 Euro și peste două săptămâni a primit plicul în cutia poștală. Când a revenit în țară a găsit plicul în cutia poștală, unde era permisul de conducere moldovenesc pe numele său. Nu a știut despre faptul că permisul de conducere este fals, a aflat despre asta acum, tot acum și-a data seama că documentele nu se aduc în plic la poștă pentru 600 Euro. Atunci credea că actul este adevărat deși își dădea seama că actul putea fi fals, chiar dacă persoanele care i l-au confecționat i-au comunicat că este veridic. Unii prieteni care au obținut permisul de conducere de pe ,,tiktok" la fel credeau că este adevărat. Nu s-a gândit că dacă se duce să-l verifice poate să-i spună că permisul este fals. A aflat că actul este fals atunci când a trecut frontiera. A menționat că calea corectă de a obține un permis de conducere era să meargă la scoală să dea examene, dar atunci îi părea că aceea era calea cea dreaptă. La școala auto nu a fost. Permisul nu l-a prezentat nicăieri și nu l-a folosit. A fost depistat la poliția de frontieră când a plecat din țară. La urmărirea penală și în ședința anterioară a declarat că credea că actul este autentic, deoarece credea că o să scape mai repede. Din momentul când l-a procurat și-a dat seama că este fals. Susține declarațiile date în ședința de judecată din 20.03.2025. Ține minte declarațiile date în ședința anterioară, ele la fel sunt corecte.

La caz, inculpatul, fiind întrebat de mai multe ori dacă a cunoscut despre faptul că participă în cadrul confecționării unul act fals și că va deține acel act în posesia sa, a comunicat că a înțeles că actul este fals abia atunci când a fost oprit la vamă.

În acest sens, , reieșind din faptul că Cebotari ***** nu a recunoscut faptele total așa cum sunt descrise în rechizitoriu, instanța a constatat că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 364^1 Cod de procedură penală.

Ulterior, în urma declarațiilor inculpatului, la demersul acuzatorului de stat, instanța reieșind din faptul că inculpatul nu a recunoscut faptele așa cum au fost descrise în rechizitoriu, a anulat încheierea de dispunere a procedurii simplificate, și a anunțat examinarea cauzei în procedură generală.

În ședințele de judecată stabilite, inculpatul Cebotari ***** nu a fost prezent, însă prin cererea semnată de către acesta, la 23.04.2025 avocatul, Anatolie Bunduchi, a solicitat examinarea cauzei penale în absența ultimului.

Acuzatorul de stat, Ovidiu Scutelnic, a menționat că consideră posibilă examinarea cauzei penale în absența inculpatului.

În conformitate cu art. 321 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul, când inculpatul solicită judecarea cauzei în lipsa sa, dacă instanţa constată existenţa circumstanţelor excepţionale şi a motivelor obiective care justifică absenţa inculpatului la şedinţă, în acest sens, inculpatul declarând solemn într-o şedinţă precedentă sau prezentând un înscris contrasemnat de apărătorul său prin care îşi manifestă dorinţa bazată pe o alegere în cunoştinţă de cauză de a renunţa în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în faţa instanţei, iar renunţarea nu contravine unui interes public mai important.

Potrivit articolul 6 alin. (3) lit. c) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului îi garantează oricărui acuzat dreptul să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el şi, dacă nu dispune de mijloacele necesare remunerării unui apărător, să poată fi asistat gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer.

Conform art. 14 alin. (3) lit. d) din Pactul internațional pentru drepturile civile și politice stabilește că orice persoană acuzată de comiterea unei infracțiuni are dreptul să fie prezentă la proces şi să se apere ea însăși sau să aibă asistența unui apărător ales de ea.

Analizînd hotărârea privind excepția de neconstituționalitate a articolului 321 alin. (2) pct. 3) și alin. (4) din Codul de procedură penală, Curtea Constituțională a relevat că aparent imperative, niciun tratat internațional în materia drepturilor fundamentale nu interzice desfășurarea ședințelor de judecată în lipsa inculpatului. Curtea Europeană a menționat că, deși procedurile care au loc în absența acuzatului nu sunt, per se, incompatibile cu articolul 6 din Convenție, ar constitui o denegare de justiție dacă o persoană condamnată in absența nu ar putea obține redeschiderea procesului, în situația în care nu s-a stabilit că inculpatul nu a renunțat la dreptul său de a se prezenta și a se apăra (Sejdovic v. Italia [MC], 1 martie 2006, § 82). A contrario, nu este necesară redeschiderea procedurii în cazul în care fie persoana vizată a renunțat la dreptul de a se prezenta și de a se apăra, fie a încercat să se sustragă de la proces. Nici litera, nici spiritul articolului 6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe, expres sau tacit, la garanțiile procesului echitabil. Renunțarea trebuie stabilită de o manieră lipsită de echivoc și trebuie însoțită de garanții minime comensurabile cu importanța sa. Renunțarea nu poate contraveni vreunui interes public (Sejdovic v. Italia [MC], 1 martie 2006, § 86; V.C.L. și A.N. v. Regatul Unit, 16 februarie 2021, § 201).

La acest segment, instanța subliniază că în prezenta speța, inculpatului i-au fost asigurate garanții comensurabile, asistenţă juridică și apărarea sa fiind asigurată de către un apărător ales, iar solicitarea de examinarea cauzei în lipsa inculpatului fiind încuviințată de ultimul.

Tot în textul aceleiași hotărâri, Curtea a reiterat că în particular, nu există o încălcare a dreptului la un proces echitabil atunci când persoana acuzată a fost informată cu privire la data şi la locul procesului sau atunci când a fost apărată de către un avocat pe care l-a mandatat în acest scop. Aceste considerente au stat la baza concluziei Curții Europene privind lipsa unei încălcări a articolului 6 din Convenție în cauzele Medenica v. Elveţia, 14 iunie 2001, §§ 56–59; Dijkhuizen v. Olanda, 8 iunie 2021, §§ 59- 62). De asemenea, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a subliniat, între altele, că lipsa de reacție din partea acuzatului nu trebuie să paralizeze procedura instanței (DCC nr. 124 din 30 octombrie 2018, § 23; DCC nr. 77 din 1 iunie 2021, § 26).

Prin urmare, reieșind din circumstanțele de fapt invocate și prevederile legale enumerate, instanța a admis cererea de examinarea a cauzei în lipsa inculpatului, în procedură generală.

Instanța relevă că la etapa urmării penale, Cebotari *****, a recunoscut parțial vina de comiterea faptelor imputate.

De asemenea, aceiași poziție a fost menținută de către avocatul său în ședința de judecată.

Mijloacele de probă.

Instanța relevă că urmărirea penală în privința inculpatului, Cebotari *****, a fost pornită și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

Reieșind din prevederile art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza şi probele pe care se fundamentează acuzația, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

În continuare, instanţa statuează că în confirmarea vinovăției lui Cebotari *****, au fost prezentate următoarele mijloace de probă, și anume:

- *Declarațiile martorului Boxan Boris,* care fiind audiat în ședința de judecată a menționat că activează în cadrul sectorului poliției de frontieră Leușeni 2. La data de 13.11.2024 activa la postul de la ieșirea din Republica Moldova. Aproximativ în jurul orei 10:20 pe sensul de ieșire s-a prezentat mijlocul de transport înmatriculat în R. Moldova. În urma controlului în linia 2, la Cebotari Tudor a fost depistat un permis de conducere eliberat de autoritățile R. Moldova, având dubii de falsificare. Folosind lupa criminalistică a stabilit

că actul este fals. Cebotari Tudor fiind audiat a comunicat că a achitat pentru acest act 150 Euro, a recunoscut că este fals și că avea nevoie de el pentru a-l folosi în Franța, iar permisul de conducere a fost ridicat și sigilat într-un plic de culoare albă.

Mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală și cercetate nemijlocit în ședința de judecată:

- *Procesul-verbal cu privire la constatarea infracțiunii din 04.12.2024*, prin care s-a constatat că la 13 noiembrie 2024, în jurul orelor 10:20, Cebotari *****, prezentându-se în PTF Leușeni, pe direcția ieșire din Republica Moldova, în rezultatul controlului i-a fost depistat permisul de conducere al Republicii Moldova cu nr.229901418 , eliberat la data de 14.11.2022 pe numele Cebotari ***** cu semne rezonabile de falsificare (f.d.4);
- *Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13.11.2024*, prin care s-a ridicat de la Cebotari ***** permisul de conducere cu seria și nr. 229901418, eliberat de autoritățile Republicii Moldova (f.d.7);
- *Procesul-verbal privind actele de constatare din 13.11.2024* (f.d. 11-12);
- *Procesul verbal privind controlul de frontieră din 13.11.2024* (f.d. 14);
- *Raportul de constatare tehnico-științifică nr.* 661, din 27.11.2024, prin s-a constatat că, permisul de conducere cu nr.229901418 , eliberat la data de 14.11.2022 pe numele Cebotari *****, născut la *****, este confecţionat din hârtie sintetică, laminată pe ambele părţi, cu elemente fluorescente în raze UV, cu folosirea metodei de imprimare jet de cerneală - plasă de fond, fotografia, rubricile şi textele, nu corespunde metodei de confecţionare a permisului de conducere autentic a Republicii Moldova (f.d.20-24);
- *Corpul delict- permisul de conducere al Republicii Polonia cu* nr.229901418 , eliberat la data de 14.11.2022 pe numele Cebotari *****, recunoscut prin ordonanța organului de urmărire penală din 05.12.2024 (f.d.30).

Încadrarea juridică a faptei reținute de instanță în sarcina inculpatului.

Instanța relevă că, conform ordonanței de punere sub învinuire din 24 decembrie 2024 (f.d.64), dar și potrivit rechizitoriului, inculpatul, Cebotari ***** a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), (5), art. 361 alin. (3) Cod penal.

Apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii şi toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanţa conchide că vina inculpatului Cebotari ***** este confirmată parțial.

În conformitate cu art. 8 Cod de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

Conform art. 24 alin.(2) şi (3) Cod de procedură penală, instanţa de judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii. Părţile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilităţi egale pentru susţinerea poziţiilor lor. Instanţa de judecată pune la baza sentinţei numai acele probe la cercetarea cărora părţile au avut acces în egală măsură.

Subsecvent, instanța evidențiază că vinovăţia persoanei se stabileşte în cadrul unui proces cu respectarea garanţiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă şi stabilirea vinovăţiei. Sarcina probaţiunii aparţine părţii acuzării. Legea procesual-penală stabileşte că

răsturnarea prezumţiei nevinovăţiei sau concluziile despre vinovăţia persoanei despre săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

În lumina prevederilor citate, instanța subliniază că sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător.

În cadrul deciziei Curții Constituționale a sesizării nr. 284g/2021 din 19 aprilie 2022 Curtea reţine că, în conformitate cu articolul 385 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată verifică, între altele, dacă fapta persoanei întruneşte elementele infracţiunii de comiterea căreia este învinuită. Altfel spus, instanţa verifică corectitudinea încadrării juridice a faptei de către procuror.

În continuare, Curtea notează că, din analiza normelor legale citate supra nu rezultă condiția că inculpatul trebuie să recunoască încadrarea juridică a faptei făcută de către procuror pentru a putea beneficia de judecarea cauzei sale într-o procedură simplificată. O astfel de condiție ar leza deplinătatea de jurisdicție a instanței de judecată care examinează cauza penală pentru că aceasta nu ar putea recalifica fapta imputată persoanei, chiar și în situația în care ar constata că calificarea faptei efectuată de procuror este una eronată. Prin urmare, Codul de procedură penală nu stabilește că pentru judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală inculpatul trebuie să recunoască și încadrarea juridică a faptei făcută de către procuror în rechizitoriu.

Totodată, în decizia nr. a sesizării nr. 39g/2020 din 11 iunie 2020, Curtea a relevat că încadrarea juridică a faptei penale, identificarea normei aplicabile cazului și stabilirea pedepsei țin de competența instanței de judecată. De asemenea, Curtea menționează că instanțele de judecată efectuează încadrarea juridică a faptei în funcție de circumstanțele concrete ale speței deduse judecății (a se vedea DCC nr. 76 din 21 mai 2019, § 18). Instanța de judecată nu este obligată să accepte încadrarea dată de către procuror (a se vedea DCC nr. 40 din 8 mai 2018, § 22). Trebuie făcută o distincție între fapta (prejudiciabilă), care poate reprezenta o multitudine de circumstanțe faptice, și infracțiunea sau contravenția prevăzută de articolele legii penale și contravenționale, care reprezintă încadrarea juridică a acestora. Astfel, dacă fapta constituie temeiul real al răspunderii, atunci cea de-a doua reprezintă temeiul juridic al răspunderii.

Potrivit art.51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale, iar răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvîrşirea infracţiunii prevăzută de legea penală.

La art.52 Codul penal stipulează că se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Lui Cebotari *****, de către organul de urmărire penală i se incriminează învinuirea în temeiul art. 42 alin. (2), (5), art. 361 alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova și anume, deținerea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, săvârșită de două și mai multe persoane, acțiuni comise în scop de întrăinare, în calitate de complice la confecționare și autor la deținere.

Instanța a luat în considerație că sub aspectul laturii obiective a infracțiunii menționate incriminate, ea trebuie să se realizeze prin întrunirea calității de instigator și complice la

modalitatea faptică de confecționare „în scop de înstrăinare ” și a cea de autor la deținerea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșite de două persoane.

Potrivit art. 42 alin. (5) Cod penal, se consideră complice persoana care a contribuit la săvârşirea infracţiunii prin sfaturi, indicaţii, prestare de informaţii, acordare de mijloace sau instrumente ori înlăturare de obstacole, precum şi persoana care a promis dinainte că îl va favoriza pe infractor, va tăinui mijloacele sau instrumentele de săvîrşire a infracţiunii, urmele acesteia sau obiectele dobîndite pe cale criminală ori persoana care a promis din timp că va procura sau va vinde atare obiecte.

Cu referire la modalitatea faptică de „confecționare”, aceasta presupune crearea integrală a documentelor oficiale, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

La caz, de către organul de urmărire penală în acțiunile lui Cebotari ***** a fost reținută circumstanța agravantă „în scop de înstrăinare” .

În acest sens, prin „înstrăinare” se subînțelege a trece în posesia altei persoane a bunului.

Astfel, „scopul de înstrăinare” este un semn obligatoriu al laturii subiective care stă la baza incriminării distincte a faptelor prevăzute la alin. (3) al art. 361 Cod penal de faptele prevăzute la alin. (2) al aceluiași articol.

Or, prin „înstrăinare” se înțelege un act de dispoziție activă asupra unui bun, chiar și în absența unei contraprestații. Cu alte cuvinte, înstrăinarea implică transmiterea intenționată a posesiei către o altă persoană (prin vânzare, schimb, donare, dare cu împrumut, dare în contul unei datorii).

În acest context, pentru existenţa componenţei de infracţiune este obligatoriu ca acţiunile incriminate la art.361 alin.(3) Cod penal să fie săvârşite în scop de înstrăinare a documentului oficial fals, cît și să fie indicată persoana căreia inculpatul urma să-i înstrăineze documentul oficial fals.

În sensul art. 361 alin. (3) Cod penal, scopul de înstrăinare presupune intenția autorului de a transmite documentul oficial fals unei alte persoane, fie cu titlu oneros, fie gratuit, în vederea utilizării de către acea persoană. Nu este suficient ca documentul să fie produs și folosit de către autorul însuși, întrucât în acest caz nu există o „înstrăinare”, ci o utilizare directă de către făptuitor.

În cazul infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal, „scopul de înstrăinare” nu poate fi confundat cu scopul de a obține documentul fals pentru sine, chiar dacă acesta este realizat prin intermediari.

Instanța evidențiază că în cadrul învinuirii aduse lui Cebotari *****, nu a fost probată săvârșirea acțiunilor sale ca având scop de înstrăinare, așa cum reiese nemijlocit din actul de învinuire.

Mai mult decât atât, reieșind din cele declarate de către Cebotari *****, precum și așa cum este descrisă fapta infracțională, ultimul, a transmis informațiile, datele sale unei persoane terțe în vederea confecționării actului pentru sine.

Complicitatea la înstrăinare nu poate fi reținută decât dacă se dovedește că inculpatul a cunoscut scopul autorului, respectiv transmiterea documentului către o terță persoană și a sprijinit activ acest demers, de exemplu prin identificarea beneficiarului, intermedierea livrării, încasarea unui preț în favoarea altuia sau participarea la logistica transmiterii. Or, în lipsa acestor

elemente, inculpatul nu poate fi considerat participant la înstrăinare, ci doar beneficiar al acesteia, ceea ce nu atrage răspunderea penală în temeiul art. 361 alin. (3) Cod penal.

În acest caz, dat fiind faptul că informațiile oferite de către Cebotari ***** țin strict de persoana sa, reieșind din scopul inculpatului, de a beneficia de drepturile acordate în temeiul unui act fals, nu este rațional reținerea agravantei cu privire la „scopul de înstrăinare”.

Astfel, calificarea faptei în baza art. 361 alin.(3) Cod penal, trebuie să se bazeze pe probe suficiente din care să rezulte că făptuitorul a urmărit scopul de înstrăinare a documentului oficial fals.

Potrivit art. 113 alin. (1) și (2) Cod penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

În conformitate cu art. 325 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanţa de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului şi nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situaţiei inculpatului se admite numai în cazurile şi în condiţiile prevăzute de prezentul cod.

La caz, pornind de la faptul că acuzarea nu a demonstrat faptul că prin acțiunile sale inculpatul, Cebotari *****, a urmărit scopul de a înstrăina documentul oficial fals, cît și nu a fost identificată persoana căreia urma să-i fie înstrăinat documentul oficial fals, ținând cont de obligația instanței de determinare și constatare juridică a corespunderii exacte între semnele faptei și componența de infracțiune, reieșind din faptul că fapta comisă nu corespunde calificării organului de urmărire penală și anume art. 361 alin. (3) Cod penal, în lipsa agravantei determinante pentru infracțiunea nominalizată - „scopul de înstrăinare” instanța ajunge la concluzia că acțiunile inculpatului urmează a fi reîncadrate în baza art. 42 alin. (2), (5), art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi complice la confecționarea unui document oficial fals, care acordă drepturi, acțiuni săvârșite de mai multe persoane și autor la deținerea unui document oficial fals, care acordă drepturi.

În continuare, instanța va analiza acțiunile inculpatului în raport cu reîncadrarea juridică, și anume în temeiul art. 42 alin. (2), (5), art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal.

În acest sens instanța relevă că, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal sunt relaţiile sociale cu privire la circulaţia legală a documentelor oficiale false, inclusiv a documentelor electronice false, care acordă drepturi sau eliberează de obligaţii, precum şi a imprimatelor, ştampilelor sau a sigiliilor false aparţinând unor întreprinderi, instituţii sau organizaţii, apărate împotriva confecţionării, deţinerii sau folosirii unor asemenea entităţi.

Obiectul material al infracțiunii analizate îl reprezintă documentele oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații ori imprimatele, ștampilele sau sigiliile false aparținând unor întreprinderi, instituții sau organizații (în ipoteza presupunând deținerea sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligaţii, imprimatelor, ştampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituţii sau organizaţii, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare), în prezenta speță permisul de

conducere pretins eliberat de autorităţile naționale, nr. 229901418, pe numele lui Cebotari Tudor, ce a fost recunoscut în calitate de corp delict, în cadrul cauzei penale intentate inițial.

Prin „document oficial” trebuie de înţeles documentul care: conţine informaţii care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate şi/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condiţiile legii de către alţi subiecţi de drept, atestă fapte având relevanţă juridică, circulă în cadrul unui sistem de înregistrare, evidenţă strictă şi control al circulaţiei.

Astfel, prin noțiunea de „documente oficiale care acordă drepturi sau eliberează de obligații” legiuitorul identifică documentul oficial care acordă drepturi sau eliberează de obligații şi care: 1) aparține unei persoane fizice sau juridice; 2) are un caracter personal sau patrimonial; 3) este eliberat de o autoritate publică.

La acest segment, instanța precizează că reieșind din Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 661 din 27 noiembrie 2024 al Direcției expertiză a IGPF, permisul de conducere al Republicii Moldova cu nr. 229901418, pe numele lui Cebotari Tudor, nu corespunde metodei de confecționare a permisului de conducere autentic al Republicii Moldova, fiind în asemenea mod stabilit că permisul de conducere indicat reprezintă un document oficial fals care acordă drepturi.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 361 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă care se concretizează în acțiunea de confecționare, deținere sau folosire a documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, ori de confecționare a imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare.

Prin confecționarea se înțelege crearea sau denaturarea conținutului unor asemenea documente oficiale, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, iar prin deținere, se înțelege intrarea în posesie a documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Corespunzător, în dispoziția de la lit. b) alin. (2) art.361 Cod penal, legiuitorul are în vedere pluralitatea de făptuitori, ce presupune că fapta este comisă în participație.

La caz este întrunită agravanta de comitere a infracțiunii prin complicitate la confecționarea documentului oficial fals de către inculpat, împreună cu mai multe persoane.

Totodată, prin probele materiale administrate la cauza penală cât și a probelor administrate în ședința de judecată, se învederează și întrunirea laturii obiective sub aspectul deținerii documentului oficial fals de către Cebotari *****, și anume: procesul-verbal privind actele de constatare din 13.11.2024 și procesul-verbal privind controlul de frontieră din 13.11.2024.

Într-o altă ordine de idei, infracțiunea specificată la art. 361 Cod penal este o infracțiune formală, ea se consideră consumată din momentul confecționării, deținerii sau folosirii documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, ori al confecționării imprimatelor, ștampilelor sau sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții sau organizații indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

Latura subiectivă a infracțiunii analizate se caracterizează prin intenție directă, iar motivele infracțiunii se pot exprima în interesul material, năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale, năzuința de a înlesni săvârșirea unor infracțiuni.

Cu referire la subiectul infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal, instanța constată că acesta se referă la persoana fizică responsabilă care a împlinit vârsta de 16 ani, condiții ce sunt întrunite de către inculpat.

Instanța de judecată reține că din analiza probatoriului administrat rezultă cert intenția directă a inculpatului Cebotari ***** de a oferi informațiile sale personale în vederea confecționării și de a deține un permis de conducere fals, în momentul comiterii faptei își dădea seama de caracterul prejudiciabil a acțiunilor sale, a prevăzut urmările și a dorit survenirea lor, aspect ce nu poate fi negat.

În raport cu întregul material probator administrat, situația de fapt stabilită este în deplină concordanță cu reîncadrarea juridică dată faptelor, iar vinovăția inculpatului pentru infracțiunea reținută regăsită art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, rezultă în mod neîndoielnic din materialele dosarului.

Starea de fapt mai sus prezentată rezultă din analiza coroborată a tuturor probelor administrate în ședința de judecată, în ambele faze ale procesului penal desfășurate până în prezent, în cauză fiind răsturnată prezumția de nevinovăție a inculpatului.

Prin urmare, în consecință Cebotari *****, urmează a fi recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii în temeiul art. 42 alin. (2), (5), art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Având ca temei constatarea vinovăției inculpatului, instanța urmează să stabilească în privința lui Cebotari *****, o pedeapsă penală.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

Având ca temei constatarea vinovăției inculpatului, instanța urmează să stabilească în privința lui Cebotari *****, o pedeapsă penală.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Având în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei prin raportare la prevederile art. 61 şi 75 Cod penal instanţa, lecturând materialele dosarului, a stabilit că inculpatul, Cebotari *****, este la prima sa abatere penală.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal în privința lui Cebotari *****- s-a stabilit, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vîrsta de 18 ani, dar nu a atins vîrsta de 21 de ani.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală, conform art. 77 Cod penal în privința lui Cebotari ***** – nu au fost stabilite.

Instanța de judecată relevă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și aplicării ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operațiunea de stabilire și aplicare a pedepsei inculpatului.

Față de natura și gravitatea faptei comise a circumstanțelor reale de săvârșire a acesteia și a celor personale ale inculpatului, pedeapsa trebuie să fie aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii. Mai mult ca atât, pedeapsa este echitabilă când ea impune inculpatului lipsuri și

restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

La caz, componența de infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, la data depistării actului oficial fals și la momentul încetării activităţii infracţionale – 13.11.2024 - prevedea pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 950 la 1500 de unități convenționale sau cu închisoare de la 3 la 6 ani.

Luând în considerație scopul pedepsei definit de articolul enunțat și ținând cont de faptul că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și de atitudinea corectă față de cele comise, recunoașterea vinovăției, personalitatea inculpatului, instanța consideră oportună aplicarea în privința inculpatului Cebotari ***** a unei pedepse sub formă de amendă.

În ședința de judecată apărătorul inculpatului său a solicitat aplicarea față de Cebotari ***** a pedepsei sub formă de amendă.

În raport cu temeiurile de fapt și de drept invocate, precum și în concordanță cu circumstanțele de fapt, reieșind din scopul pedepsei penale, comportamentul inculpatului, de acțiunile acestuia de după comiterea infracțiunii, având în vedere și de faptul că Cebotari *****, este la prima sa abatere penală, instanța consideră necesar de a aplica față de acesta pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 950 unități convenționale.

În așa mod, în împrejurările și circumstanțele constatate, pornind de la scopul pedepsei, individualizarea ei, instanța consideră că restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului e posibilă aplicând acestuia pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 950 unități convenționale.

Aceste circumstanţe şi împrejurări conving instanţa de judecată că, corectarea şi reeducarea inculpatului, Cebotari *****, este posibilă, raţională şi echitabilă în condiţiile stabilite.

Măsura preventivă.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă.

Reieșind din faptul că instanța a stabilit o pedeapsă sub formă de amendă față de inculpat, consideră că nu este necesară aplicarea unei măsuri preventive.

Corpuri delicte.

În conformitate cu prevederile art.162, art. 385 alin. (1) pct.13) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind soarta corpurilor delicte.

Prin ordonanța organului de urmărire penală din 05.12.2024, a fost recunoscut drept corp delict - permisul de conducere al Republicii Moldova cu nr. 229901418, eliberat la data de 14.11.2022, pe numele lui Cebotari ***** (f.d.30).

Instanța relevă că corpul delict urmează a fi păstrat la dosar

Cheltuieli judiciare.

În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, instanța trebuie să soluționeze cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

În ședința de judecată acuzatorul de stat a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea raportului de constatare tehnică științifică.

Potrivit materialelor dosarului a fost efectuat Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 661 din 27 noiembrie 2024, pentru efectuarea căruia au fost suportate cheltuieli în sumă de 1130 lei (f.d. 19).

În conformitate cu art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Potrivit art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului.

Reieșind din circumstanțele de fapt și prevederile enunțate instanța va dispune încasarea cheltuielilor judiciare din contul lui Cebotari ***** în sumă de 1130 lei.

În conformitate cu prevederile art. 321, 325, 384-385, 392-395 Cod de procedură penală, instanța -

h o t ă r ă ș t e:

Cebotari ***** se recunoaște vinovat în săvârşirea infracţiunii prevăzute de 42 alin. (2), (5), art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal al Republicii Moldova şi se condamnă în baza acestei Legi, stabilindu-i pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 950 (nouă sute cincizeci) unități convenționale.

Se comunică lui ***Cebotari*** *****, că în cazul eschivării cu rea-voință de la executarea pedepsei sub forma de amendă, aceasta se înlocuiește cu pedeapsa închisorii, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unităţi convenţionale.

Corpul delict – permisul de conducere al Republicii Moldova cu nr. 229901418, eliberat la data de 14.11.2022, pe numele lui Cebotari ***** – a se păstra la dosar.

Se încasează din contul lui ***Cebotari*** *****, născut la 27 decembrie 2003, cod personal *****, domiciliat în r. *****, s. *****, în beneficiul Statului, cheltuieli judiciare în sumă de 1130 lei (una mie una sută treizeci lei).

Sentința integrală pronunțată în ședință publică la 16 octombrie 2025.

Sentinţa cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central, în termen de 15 zile de la data pronunțării.

Preşedintele şedinţei, judecătorul /semnătura/ Mihaela Angheluță

Copia corespunde originalului Mihaela Angheluță